

Модерна времена у 111 прича

Међу онима ретким, који нас подсећа на племенити феномен филма и важност „читања“ његових слојева, је Бојан Ж. Босиљчић, лакореки а прави филмозналац и неуморни трагалац за оним најбољим у покретним сликама. Потврђује нам то својом новом филмском књигом "Модерна времена" у

Bojan Ž. Bosiljčić

издању "Стубова културе".

Писати о филму значи мислити о медију али и актуелном свету. Дакле, писати филмске критике и приказе не значи само бавити се језиком и естетиком покретних слика, већ и контекстима у којима оне настају и евентуалним последицама које производе.

И бавити се филмом, на било који начин, значи бити све, само не аполитичан. Јер филм и када је окренут маргиналним стварима, или планетарним проблемима и, рецимо, питању свих питања, било да је забава или је високо сазнајно оријентисан, имплицитно носи поруку и пледира за некакав став. Све ово и још по нешто могло би да стоји, у не-написаном упутству за употребу памети, савести и осећања једног филмског критичара. А данас се често запоставља, или (зло)намерно заборавља.

Тако у овом времену свеопште комерцијализације и неотесане, агресивне, досадне рекламократије (и све веће отупелости уморних конзумента), међу онима ретким, који нас подсећа на племенити феномен филма и важност „читања“ његових слојева, је Бојан

Ж. Босиљчић, лакореки а прави филмозналац и неуморни трагалац за оним најбољим у покретним сликама. Права слика и прилика наведеног фото робота идеалног оцењивача филмова.

Овдашњем филмском свету, као и оном у Канади већ добро познат, овај публициста, новинар и филмски критичар, негдашњи Сарајлија, па Суботичанин и коначно жител земље „северно од Холивуда“, недавно је својим читаоцима и поштоваоцима, у издању „Стубова културе“ испоручио нову збирку текстова (избор) о филмовима које је гледао током протекле деценије. Већину од 121 наслова, смештених у 111 текстова – кратких прича истовремено и есеја набијених битним филмографским фактима, и ми смо овде видели. Утолико је ова књига, вишеструко асоцијативног наслова (Модерна времена) атрактиван позив за дељење, проверу мишљења и подсећање на бројна дела седме уметности али и индустрије забаве, која су на неки од начина обележили протеклу декаду. Од рецимо остварења „Странпутице“ Александра Пејна, „Изгубљени у преводу“ Софије Кополе, „Лаку ноћ и срећно“ Џорџа Клунија, „Ход по ивици“ Џејмса Менголда, „Реј“ Тејлора Хекфорда, „Авијатичар“ Мартина Скорсезеа, „Милионер из блата“ Денија Бојла, „Нема земље за старце“ Џоела и Итана Коена, „Фаренхајт 9/11“, „Сико“ и „Капитализам: љубавна прича“ Мајкла Мура, „Догвил“ Ларса фон Трира, преко рецимо, филмова „Хари Потер и камена мудрости“ Крис Колумбуса, „Господар прстенова: Дружина прстена“ Питер Џексона до „Пијанисте“ Романа Поланског, „Причај са њом“ Педра Алмодовара, „Дрво живота“ Теренса Малика, „Читач“ Стивена Далдрија, „Аватар“ Џејмса Камерона...Ту су кроз Босиљчићеву критичарску призму пропуштени и „Планина Броукбек“ Анга Лија, „Љубав у Барселони“ Вудија Алена, „Ја нисам тамо“ Тода Хејнса...

У великој мери његове књиге, а ово му је седма, су и мале филмске енциклопедије које нуде обиље података о нареченим делима савремене кинематографије али и духу времена и његовим социо културолошким аспектима. Већ пословично његови текстови су сочни и забавни, писани течно, у једном даху са правом мером сарказма и цинизма, који на свој начин поткрепљују дубоку везаност писца за предмете својих размишљања.

Једноставно и јединствено, Босиљчићеве филмске критике су, и када су љутите, љубавна писма кинематографији, овој данашњој са којом живимо и која је, више или мање, у некој тајној вези са оним изданцима из историје филма који ће живети вечно. Читајући их пожелите да конкретан филм погледате изнова, а пропуштени по сваку цену пронађете. А та моћ утемељене сугестије је одлика сваког правог критичара.

„Модерна времена“ са својих 470 страница чине текстови Бојана Ж. Босиљчића објављени од 2001. до 2011. у ванкуверском „Кишобрану“, „најзападнијим српским новинама“.

В. Црњански

Дневник, уторак, 9. октобар 2012.